

V. M. Molotov beszéde

a négy nagyhatalom külügyminiszterei berlini értekezletének 1954 január 25-i ülésén

BERLIN. (Agerpres). — A TASZSZ közli V. M. Molotovnak a berlini négyhatalmi külügyminiszteri értekezlet 1954 január 25-iki ülésén tett nyilatkozatát.

Elnök ur, miniszter urak!

Franciaország, Anglia, az Amerikai Egyesült Államok és a Szovjetunió külügyminisztereinek jelenlegi értekezlete magára vonja a nemzetközi közvélemény széles körének figyelmét.

Sokan várnak fontos eredményeket ettől az értekezlettől. Vannak homlokegyenest elkötelezett vélemények is. Mint ismeretes, egyes körökben már eleve kijelentik, hogy a berlini értekezlet kudarcra van ítélve és hogy már most, amikor a berlini értekezlet még meg sem kezdte munkálatait, elő kellene készíteni a közvéleményt az elkerülhetetlen kudarcra. Ilyen nyilatkozatok természetesen nem azokról indulnak ki, akikről elmondhatnók, hogy jóakarata magatartást tanúsítanak a berlini értekezlet iránt.

Ami a szovjet kormányt illeti, nem fogadhatja el azoknak az álláspontjait, akik már eleve hajlandók egyetértéssel azzal a gondolattal, hogy a berlini értekezlet nem vezet majd semmiféle eredményre. Azt hiszem, hogy közöttünk, az értekezlet résztvevői között a jelzett álláspont nem talál rokonszenvre.

A berlini értekezletet a jegyzékváltás elég hosszú időszaka előzte meg. Ezekben a jegyzékekben Franciaország, Anglia és az USA kormányai, valamint a Szovjetunió kormánya részletesen kifejtették véleményüket a jelenlegi értekezlet feladatairól. Ez a véleménycsere megmutatta, hogy — a négy hatalom kormányainak álláspontja között egyik vagy másik kérdésben fennálló eltérés ellenére is — ez államok megbízhatatlan értekezlete mulhatatlan szükségességgé vált.

Valóban, az emberek milliói válsást várnak arra a kérdésre, hogy a mostani értekezlet hozzájárul-e majd a béke megszilárdításához, a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítéséhez és az európai biztonság tényleges megővéséhez. Amilyen mértékben a berlini értekezlet meg fog felelni ez alapvető feladatoknak, olyan mértékben lesz pozitív szerepe a nemzetközi kapcsolatok további kibontakozásában.

A jelenlegi értekezlet napirendje nem volt előzetesen megállapítva. Megmutatkozott, hogy célravezetőbb, ha a külügyminiszterek értekezlete saját maga állapítja meg a napirendet. A szovjet küldöttség abból a feltevésből indul ki, hogy a jelenlegi értekezlet napirendjének megállapításához az szükséges, hogy ezt a kérdést ne formálisan, hanem lényegében vizsgáljuk meg. Szükséges, hogy az a szempont vezéreljen bennünket, hogy az értekezlet napirendjébe bele kell foglalni azokat a kérdéseket, amelyeknek megvizsgálása előmozdítja a béke megszilárdítását és a nemzetközi kapcsolatok szüntelen enyhítését; ebben a tekintetben a múlt évben bizonyos eredmények mutatkoztak. Nem kell lebecsülni a koreai háború befejezésének és a koreai fegyverszünet megkötésének tényét, ami elsősorban a Kínai Népköztársaság és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kezdeményezésére valósult meg. Ennek az eseménynek a pozitív eredményei érezhetővé váltak Ázsiában, Európában és Amerikában is.

A megvizsgálandó kérdések közül először a német kérdéssel fogok foglalkozni.

Ugy lehet tekinteni, hogy a jelenlegi értekezlet valamennyi résztvevője megegyezett abban, hogy a német kérdést bele kell foglalni értekezletünk napirendjébe. Egyben teljesen nyilvánvaló, hogy a német kérdést nem lehet elszigetelten megvizsgálni, hogy ennek a kérdésnek a megvizsgálása elválaszthatatlanul összefügg az európai biztonság megővésének általános kérdésével, hogy a német kérdésnek csak olyan megoldása járul hozzá az európai béke megszilárdításához, amely tartós és helyes lesz.

Ismeretes, hogy a fő felelősség mind az első, mind a második világháború kirobbanásáért Németországra hárul. Vilmos császár korszakában a német militarizmus agresszív erői kirobbantották az első világháborút. Noha a német militarizmus ebben a háborúban csúfos vereséget szenvedett, a hitlerista Németország kirobbantotta a második világháborút, amely még súlyosabb vereséggel végződött.

Ismeretes az is, hogy a második világháború számtalan szenvedést okozott Európa népeinek. Ezek a szenvedések sokban különböztek az első világháború által okozott szerencsétlenségektől és csapásoktól, vérontást és embervesztéseket. A legnagyobb áldozatokat, nem beszélve az óriási erőfeszít-

tésekről, országunk, a Szovjetunió népei hozták. A szovjet családok milliói elvesztették legközelebbi hozzátartozóikat — férjeiket, fiaikat és testvéreiket. Ugyancsak óriási áldozatot hoztak a szovjet nők is. A Szovjetunió népei sohasem felejtették el mindezeket.

Mi teljesen megértjük mindazon népek áldozatainak a jelentőségét is, amelyek szenvedtek a hitleri agresszió miatt. Megértjük a német nép érzéseit is. A német népet értelmetlenül sodorta bele mind az első, mind a második világháborúba a német agresszív militarizmus. A német nép mind a mai napig megsínyli a német militarizmus politikájának katasztrofális következményeit. Mindezekből kitűnik, hogy a jelenlegi feltevések mellett a német kérdést úgy kell megoldani, hogy kizárjuk a német militarizmus újabb kísérletének lehetőségét egy harmadik világháború kirobbanására. Ez azt jelenti, hogy a német kérdés megvizsgálása elválaszthatatlanul összefügg az európai biztonság megővésével. Mint a történelmi tapasztalat mutatja, ez óriási jelentőséggel bír az egész világ békéjének biztosítása szempontjából is.

Különösképpen hangsúlyozni kell azt a tényt, hogy mind a második világháború idején, mind annak befejezése után a jelenlegi értekezleten képviselt négy hatalom kormányai, ugyanazon a véleményen voltak, közös álláspontjuk volt ebben a kérdésben. Ezzel kapcsolatban elegendő emlékeztetni az Egyesült Államok, Anglia és a Szovjetunió kormányfőinek 1945 februárjában Yaltában megtartott értekezletén hozott határozatra, valamint ugyanazon kormányok által 1945 augusztusában a potsdami értekezleten elfogadott egyezményre.

A yaltai értekezlet határozatai előírják, hogy „tántoríthatatlan cél a német militarizmus és náciizmus szétzúzása és biztosítékok megteremtése arra, hogy Németország soha többé ne lehessen abban a helyzetben, hogy megbontsa az egész világ békéjét”. Ezeket a határozatokat teljes mértékben támogatják Franciaország, valamint az összes többi egyesült nemzetek. A potsdami értekezleten részt vett államok megerősítve a yaltai elhatározatokat, a Németországra vonatkozó potsdami nyilatkozatban rámutattak arra, hogy „a német militarizmus és náciizmus gyökerét kiirtják és a szövetségesek közös megegyezéssel most és a jövőben más szükséges intézkedéseket is tesznek, hogy Németország soha többé ne fenyegetse szomszédait, vagy a világbéke fenntartását”. Ezekhez a határozatokhoz csatlakozott Franciaország is és támogatták az egész világ népei.

Német kérdés megoldása az európai biztonság megővása követelményeinek megfelelően, nemcsak az összes európai népek és főleg a Németországgal szomszédos államok érdekeinek felel meg, — amelyek nem egyszer estek a német agresszív militarizmus áldozatává, — hanem megfelel magának a német nép nemzeti érdekeinek is. A Németországra vonatkozó említett potsdami nyilatkozat előírja, hogy a német kérdés megoldásának ezt a vonatkozását is a nyilatkozat ezt mondja: „A szövetségeseknek nem szándékuk megsemmisíteni vagy leigázni a német népet. A szövetségesek szándéka, lehetőséget nyújtani a német népeknek, készülni arra, hogy a jövőben demokratikus és békés alapon építse fel életét. Ha a német nép saját erőfeszítései szüntelenül és cél megvalósítására irányulnak, idővel lehetőséget nyer arra, hogy helyet foglaljon a világ szabadságserető és békeszerető népei között”. Ugyanezt a gondolatot fejezte ki még 1942-ben J. V. Sztálin híres mondasában: „A történelem tanulsága az, hogy a Hitlernek jönnék és mennek, de a német nép, a német állam — marad”.

Vajon érvényben vannak-e még a Németország békés és demokratikus fejlődésének útjára vonatkozó határozatok? Ebben a tekintetben nem szabad két véleménynek lenni. Mind a szovjet népek, mind Franciaország, Anglia és az Egyesült Államok népeinek határozniuk kell a német kérdésben, az Anglia, az USA és a Szovjetunió kormányai által elfogadott nemzetközi egyezményeknek megfelelően, amelyekhez Franciaország is csatlakozott. A Yaltában elfogadott határozatoknak, valamint a potsdami egyezményeknek és az ezekben a határozatokban a német kérdés tekintetében megállapított fő célkitűzéseknek kell kijelölniük azt a főirányt, amelynek a berlini értekezlet határozatai a német kérdésben meg kell, hogy feleljenek. Ha ez így lesz, ez az euró-

— Lidia Szaveljeva kezdeményezése nyomán. (3. oldal).
— Jó munkát végeznek a nagyszemélyes minkosi traktoristák. (3. oldal).
— Telen a kollektív gazdaságban. (3. oldal).
— Levelek a szentesítőszékhöz. (3. oldal).

— A Német Demokratikus Köztársaság állambiztonsági szerveinek közleménye. (4. oldal).
— A Dél-Koreába hurcolt hadifoglyok helyzete. (4. oldal).
— Ki kormányoz Bonnban? (4. oldal).

Életszínvonalunk emeléséért

Szép eredményeket érnek el a szovjet gépeken

Vlaicov Erzsébet, a „Libertaten” cipőgyár felszeréskészítő osztályának dolgozója ki való minőségű munkát végez. Vlaicov elvtársnő az üzem egyik legjobb munkása.

— Brigádunk jó munkája főleg annak köszönhető, hogy szovjet brosurákat tanulmányozunk, a legjobb módszereket sajátítjuk el és vezetjük be munkánkba, mint például a szovjet Levcenko módszert — mondja.

Az elmúlt év nyarán szovjet gépek érkeztek a gyárba. A civillő osztályon egy ilyen gépen dolgozik Bun Josif elvtársas is. Fiatal káder, aki nemrég tanulta meg a szakmát és ma már 90 százalékos napi teljesítéssel dolgozik.

— Mennyivel könnyebb e gépen a munka és mennyivel célszerűbb — mondja Bun elvtárs, aki nemcsak jó szakmunkás, hanem kitűnő agitátor is.

— Az én gépem szintén a Szovjetunióból való — mondja Mihajlovics Péter ifjúnok, aki gyorsan dolgozik és jóminőségű munkát végez. Az ifjú elvtársas úgy gondolja, hogy a gépek, mint a saját és egyben az üzem legértékesebb kincsét. És valóban kincs a gép! A múlt hónapban is meghozta Mihajlovics elvtárs fáradtságának jutalmát, mert 60 százalékos napi normatúlterheléssel ért el. Munkájában csúcsminőségi módszert alkalmazza.

Jól haladnak a javítási munkálatok

A cukorgyártási kampány befejezése óta a cukorgyár lakatos műhelyében teljes lendülettel látnak a javítási munkálatok elvégzéséhez. A repülő gépek kijavítása egyik fontos feladatunk. Ezeket a gépeket gyárunk kisipari telepén használják, a vetési kampány idejére pedig kiköcsönözzük ezeket a szerződést kötő termelőknek. Munkánk másik fontos része, a szállító láncok megjavítása, ezzel is jól haladunk a kitar-tóan hideg időjárás ellenére.

Műhelyünkben terven felül készítettünk egy kétajtós vas pénztárszekernt egy vasajtót és most dolgozunk egy ruhamosógépen, amely a munkaruhák mosására szolgál majd. Elenjárnak a munkában Finszter János, Ernesz Károly és Schragner Ferenc sztahanovisták.

Betegh László,
levelező

Egyre több közszükségleti cikk készül

A „Május 1” asztalosipari szövetkezet a dolgozók közszükségleti cikkeivel való ellátása érdekében terven felül nagymennyiségű közhasználati tárgykészítést vállalt. Ezeknek negyresze már el is készül, vagy pedig most van befejezés előtt.

Az év első negyedében 40 darab sejtont, 400 vágódesszát, 1000 vineta-vágókést, 100 asztalt, 200 széket, 300 kerti széket, 70 ágylát, 400 darab nyújtót, 31 rödlét és 1000 lábtörőt állítottak elő.

Szövetkezetünk dolgozói készülnek a február 5-én megnyitott szövetkezeti kiállításra, ahol egy kombinált szoba butort és két különböző típusú konyhaberendezést állítottak ki.

Szabó János,
levelező

A Demokratikus Ifjúsági Világszövetség végrehajtó bizottságának ülése

STOCKHOLM. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

Január 25-én megkezdődött Stockholmban a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség végrehajtó bizottságának ülésszaka.

Az ülésszakon részt vesznek az ifjúsági szervezetek és a DIVSZ-hez csatlakozott ifjúsági szövetségek küldöttei. Ezenkívül megfigyelőként jelen vannak olyan ifjúsági szövetségek küldöttei is, amelyek nem tagjai a DIVSZ-nek.

A DIVSZ végrehajtó bizottsága ülésének napirendjén szerepelnek a következő kérdések:

1. A falusi ifjúság jagainak megvédeése és a DIVSZ részvétele a falusi ifjúság nemzetközi találkozóinak megszervezésében (előadó Bruno Bernini, a DIVSZ elnöke.)

2. A DIVSZ tevékenysége a különböző országok ifjúsági, kulturális és sportkapcsolatainak terén (előadó J. Denis, a DIVSZ főtitkára.)

A végrehajtó bizottság megvizsgálja az új tagok felvételét is.

V. M. Molotov beszéde

a négy nagyhatalom külügyminiszterei berlini értekezletének 1954. január 25-i ülésén

(Folytatás az 1-ső oldalról.)

Ime, ezért veti fel jogosan a Szovjetunió, akárcsak a többi európai ország — elsősorban pedig a Németországgal szomszédos államok — azt, hogy a német kérdés megoldása feleljen meg az európai biztonság megővése követelményeinek. Ez csupán úgy érhető el, ha Németország békés és demokratikus államban egyesül, ha nem enged meg, hogy mint agresszív erő születessen újra. A német kérdésnek csakis ilyen megoldása felel meg az európai népek érdekeinek és ugyanakkor a német nép alapvető érdekeinek is. Egy más megoldás, a német népet arra az útra taszítja, amely nemzeti önállóságát fenyegeti.

Nem nehéz megérteni, hogy ennek a kérdésnek a megoldása megköveteli, legyen meg a szükséges intézkedések s ne tartsanak egy olyan helyzetet, amelyben a militaristák és a revanspolitikusok ismét kezükbe veszik Németország sorsát. Olyan intézkedések kellenek, amelyek eltorlaszolják azoknak a nyugatnémetországi elemeknek az útját a hatalom felé, amelyek már most sem titkolják el Európára vonatkozó agresszív és revansvágyó terveiket.

Ezzel kapcsolatban meg kell említeni néhány nagyhatalom nagyhatalom nemzetközi okmányát.

Lelejtik egy francia-szovjet szerződés a német militarizmus felől jövő egyes újabb agresszív akciók megelőzésére. Az 1942. évi angol-szovjet szerződés ugyanezeket a célokat szolgálja. Fennál az 1947. évből származó francia-angol szerződés is, amelynek ugyanez a rendeltetése. Végül, nem kell lebecsülni a német kérdésben hozott Potsdami határozatok fontosságát sem. Vajon mindezek nem szolgálhatnak-e és nem kellene-e alapul szolgálnak olyan közös konkrét intézkedések megtételére, amelyek megfojtják a tartós béke és Európa népei biztonságának megővése érdekében?

Mint ismeretes, a négy hatalom a Potsdami egyezmény alapján kötelezettséget vállalt, hogy békeszerződést köt egy olyan német kormányval, amely „ennek a célnak megfelelő német kormányt tekinthető, ha majd egy ilyen kormány alakul”. „Ennek a célnak megfelelő német kormány” csakis a béke-kormány és nem a háború-kormány lehet, egy olyan kormány, amely a német nép és a többi európai nép közötti békés kapcsolatok fenntartására törekszik, nem pedig az agresszió és a revans-kormány, nem egy olyan kormány, amely bizonyos időre az északatlanti katonai tömb eszközévé válik, majd azután fegyvert emel határainak felülvágására, s így egy újabb világháború kirobbantására.

Szeretném kifejezni reményemet, hogy éppen erre a magas és nemes célra, az európai béke és biztonság megővése érdekében törekedni a jelenlegi értekezleten képviselt összes államok, mert csupán ezen az úton lehet megtalálni az európai biztonság igazi megővése kérdésének megoldását. Ehhez szükséges volna meggyezni abban, hogy ne halasszák el tovább a Németországra vonatkozó főbb kérdések megoldását, az ezzel összefüggő kérdéseket — a német békeszerződés kérdését és a német állam egyetemes helyreállításának kérdését, demokratikus és békés alapon.

Az elmondottak mind azt bizonyítják, mennyire szorosan összefügg a német kérdés az európai biztonság kérdésével.

Az európai biztonság kérdése pedig szorosan összefügg napjaink alapvető problémájával — a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítésének problémájával.

A három hatalom és a Szovjetunió közti jegyzésként létrehozni a Kínai Népköztársaság részvételével tartandó öthatalmi értekezlet tekintetében, a nemzetközi kapcsolatok feszültségének enyhítése érdekében szükséges intézkedések tekintetében. Ugyanakkor elismerjük, hogy megvan a lehetőség arra, hogy ezekre a kérdésekre magán az értekezleten visszatérjenek.

A szovjet kormány úgy véli, hogy ez a kérdés a legnagyobb figyelmet igényli a berlini értekezlet részéről. Egyben kijelentjük, hogy készek vagyunk megfelelő konkrét javaslatokat tenni egy öthatalmi értekezlet összehívására, amely értekezlet rövid idővel a berlini értekezlet után volna megtartható.

Az öt hatalom külügyminiszteri értekezletének összehívása a Kínai Népköztársaság részvételével, már régen szükségessé vált. A jelenlegi feltételek között csak együttesen, az összes nagyhatalmak közös erőfeszítései és a többi állam erőfeszítései biztosíthatják a feszültség enyhítését az egész nemzetközi helyzetben, és megfelelő egyez-

mények létrehozását az égető nemzetközi kérdésekben.

Mint ismeretes, az ENSZ biztonsági tanácsa viseli a fő felelősséget a béke és a nemzetközi biztonság fenntartásáért. Ugyancsak ismeretes, hogy az ENSZ alapokmánya szerint a Biztonsági Tanácsnak a világban fennálló fenntartásra vonatkozó, minden fontos határozatot az öt nagyhatalom — Franciaország, Anglia, USA, Szovjetunió és Kína — egyhangú szavazatával kell meghoznia.

Jelenleg az ENSZ alapokmányának a rendkívül fontos elveit nem lehet teljesíteni, márcsak azért sem, mert a kínai népi kormány, a kínai nép egyetlen törvényes kormánya, nincs képviselve az Egyesült Nemzetek Szervezetében. Ez a helyzet pedig különösen annak a ténynek a következtében állt elő, hogy az egyik állam, nevezetesen az Amerikai Egyesült Államok, ellene szegül a Kínai Népköztársaság legitím jogai helyreállításának. E tény természetellenes és megengedhetetlen jellege annyira nyilvánvaló, hogy helytelen volna, ha megbékélőnek az így kialakított helyzetet.

Az öt nagyhatalom külügyminiszteri értekezletének összehívása éppen a jelenlegi feltételek között rendkívül nagy jelentőségű volna. Egy ilyen értekezlet összehívása sok tekintetben hozzájárulna a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és ennek következtében az általános béke megerősítéséhez.

Az öthatalmi értekezlet összehívása mindenekelőtt azért szükséges, hogy véget vessen a fegyverkezési hajszának. Ezt meg kell tenni, mivel, a fegyverkezési verseny folytatása nemcsak hogy elviselhetetlenné teszi a népek számára a fegyverkezések terheit, de a nemzetközi kapcsolatok további súlyosbodásához és egyes államok katonai csoportjainak megalakításához vezet, az egyik oldalon éppúgy, mint a másikon.

A jelenlegi feltételek között egyetlen fegyverkezési hajszát folytató állam sem képes bármilyen pozitív eredményt elérni, még akkor sem, ha nagyhatalom. A fegyverkezési hajszát politikája azonban aláaknáhatja egy állam pénzügyeit és egy ország gazdasági életét, ha tovább folyik ennek az agresszív és gazdasági szempontból minden alapot nélkülöző politikának a megvalósítása.

A fegyverkezési hajszát politikájának megvalósítása érdekében újabb és újabb dollármilliárdokat, folyton újabb fontsterling milliárdokat lehet kidobni, s majd a fegyverkezési hajszát és az „erőpolitika” bizonyos eredményeinek látszatával vigasztalhatják magukat. De mindennek nincs biztos alapja és végeredményben nem lehet biztosítani a kitűzött cél elérését, noha az az erők megfeszítését és állandóan újabb, megújabb megfelelő intézkedéseket követel a másik féltől is. Ilyen esetekben érvényessé válik az ismert szabály: az egyik fél akciója a másik fél megfelelő ellenakcióját váltja ki.

Egyes hatalmak idegen területeken, saját határaiktól távol, számtalan katonai létesítményt építenek. Ugyanakkor azt mondják, hogy azt a védelem érdekében teszik, noha ezt sem azok nem hiszik el, akik beszélnek róla, sem azok, akik hallgatják. Másrészt mindenki előtt világos, hogy az Európában, Észak-Afrikában, egyes középkeleti országok területein létesített amerikai katonai támaszpontoknak semmi közük sincsen a védelmi célokhöz. Az USA egyes katonai és polgári személyiségei szájából éppen elég olyan nyilatkozat hangzott el, amely kiterelés nélkül kimondja, hogy az idegen területeken létesített számos amerikai támaszpont a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság, a népi demokratikus országok ellen irányul. Az ilyen politika és az ilyen tervek azonban saját magukat diszkreditálják a népek előtt és elkerülhetetlen kudarca van az ilyen terveknek.

Ezekből bizonyos következtetéseket kell levonni.

Elsősorban el kell ismerni egyes olyan intézkedések alkalmazásának sürgősségét, mint valamennyi fegyverzet lényeges csökkentése, különösen a nagyhatalmak fegyverzetének csökkentése, az atomfegyver, a hidrogénfegyver és a többi tömegpusztító fegyver betiltására irányuló határozat elfogadásának szükségessége, hatékony nemzetközi ellenőrzés létesítése a tilalom betartásának ellenőrzésére, s mint az ezekhez vezető első lépés, hogy a kormányok elismerjék az atomfegyver használatáról való lemondás szükségességét. Ami ez utóbbi kérdést illeti, a szovjet küldöttség természetesen abból a tényből indul ki, hogy az atomkérdésben az utóbbi időben bizonyos ügyrendi eljárást állapítottak meg, amelyet tiszteljenek kell tartani.

Nemzetközi jelentőséggel bírna az öt nagyhatalom értekezletének összehívása és az, hogy itt megtárgyalják a nemzetközi feszültség s a fegyverkezési hajszát megszüntetésére hozandó intézkedéseket. Nincs olyan nép, nincs olyan állam, amely ne lenne érdekeltve legalább abban, hogy megkezdjék ennek a legnagyobb fontosságú nemzetközi kérdésnek az eredményes megvitatását. A berlini értekezlet konkrét lépést tehetne a fegyverkezési hajszát megszüntetésének érdekében.

Azt is el kell ismerni, hogy megengedhetetlen a nagyhatalmak közötti kapcsolatok szabályozására vonatkozó kérdések újabb elhalasztása, mert ezek nélkül nem lehet biztosítani sok nemzetközi kérdés megoldását és nem lehet sikeresen hozzájárulni a nemzetközi feszültség folytonos enyhítéséhez. Rendkívül fontos a Kínai Népköztársaságra vonatkozó kérdések szabályozásának, beleértve Kína törvényes jogainak helyreállítását az Egyesült Nemzetek Szervezetében. Ha haladást történe ebben a kérdésben, annak nagy jelentősége lenne egyes fontos nemzetközi politikai és gazdasági kérdések megoldása szempontjából, beleértve a koreai kérdés megoldását.

Mint ismeretes, magának a koreai politikai értekezletnek az összehívása is komoly nehézségekbe ütközött. Eddig még az értekezlet összehívása tekintetében sem jutottak meggyezésre. A felek között más heveny ellentmondások is vannak, amelyek a fegyverkezési hajszát és a hadifoglyokra vonatkozó előírások súlyos megszegésének esetében jutottak kifejezésre. Mindez nagy mértékben összefügg az a tényvel, hogy egyes nagyhatalmak között nincsenek normális kapcsolatok. Az öt hatalom értekezletének összehívása kétségtelenül hozzájárulna számos olyan nehézség kiküszöböléséhez, amely jelenleg mind a koreai kérdés, mind pedig néhány más, időszerű nemzetközi kérdés megoldása terén fennáll.

Vannak még olyan országok, amelyek még nem hajlandók „elismerni” a Kínai Népköztársaságot. A tények „el nem ismerése” s mi több, a legfontosabb történelmi események „el nem ismerése” soha sem jár jó eredménnyel.

Az Ázsiában bekövetkezett gyökeres változások elsősorban a kínai nép győzelmében és a Kínai Népköztársaság megalakításában jutottak kifejezésre. E tények semmibevevése az államok közötti kapcsolatok súlyosbodásához vezet és akadályokat gördít a jelenlegi nemzetközi kérdések rendezése elé, amelyekben a világ összes népei életbevágóan érdekeltve vannak. Eddig hozzájárulásgal egymilliárdnyi lakosságot számláló, 25 nagy és kis állam vette vagy veszi fel a diplomáciai kapcsolatokat a Kínai Népköztársasággal. Ezeknek az államoknak a száma megduplázódhat és már 50-re vagy még többre emelkedhet, ha nem állítanak mesterséges akadályokat a természetes fejlemény útjába. Ázsiában már nem maradt egyetlen független állam sem, amely létesített volna politikai kapcsolatokat a Kínai Népköztársasággal, vagy amely legalább is nem szándékoznék rendezni politikai vagy gazdasági kapcsolatát a Kínai Népköztársasággal. Ázsiában már nem maradt egyetlen független állam sem, amely létesített volna politikai kapcsolatokat a Kínai Népköztársasággal. Nem más, mint Nehru, India miniszterelnöke, a kiváló ázsiai államférfi jelentette ki két nappal ezelőtt: „Az Egyesült Nemzetek Szövetsége gyengült helyzetét azzal, hogy visszautasítja a kommunista Kína felvételét. Az új Kína létrejötte óriási jelentőségű tényező a nemzetközi helyzetben. Kína elismerését megtagadni annyit jelent, mint behunyni a szem a valóság előtt.”

Számos európai állam, az atlanti blokkhoz tartozó államok is beleértve, beismerték, hogy fel kell venni a diplomáciai kapcsolatokat az új Kínával. Csak Észak- és Dél-Amerika területén nem akadt még egyetlen állam sem, amely eddig elhatározta volna, hogy rendes kapcsolatokat létesít a népi demokratikus Kínával. De egyéb magyarázatok nélkül is nyilvánvaló, hogy ez mit jelent.

A szovjet kormány abból indul ki, hogy ez a helyzet nem tarthat sokáig. Az öt nagyhatalom értekezletének összehívása, a Kínai Népköztársaság részvételével nagy mértékben enyhítené és egészségesebbé tenné az egész nemzetközi helyzetet.

Végül, ha valamennyien a nemzetközi feszültség csökkentésére törekszünk, ennek a ténynek meg kell mutatnia az államok közötti kereskedelmi kapcsolatok kiterjesztésével összefüggő nemzetközi kapcsolatokban is.

Egyes hatalmak, elsősorban az USA, mindeddig a kereskedelem megtiltására irányuló politikát folytatják a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal. Ezzel a céllal, az USA-kormány három évvel ezelőtt felmondta az USA és a Szovjetunió között sok évig fennállott kereskedelmi szerződést. Tudvalevő továbbá, hogy az Egyesült Államokban érvényben van a Battle-törvény, amely az USA-nak és az amerikai blokk országainak ténylegesen megtiltja, hogy kereskedelmet folytassanak a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal. Ezek az intézkedések, valamint az USA egész sor további intézkedése nemcsak mindenféle nehézségeket igyekeznek a nemzetközi kereskedelem útjába gördíteni, hanem a nemzetközi kapcsolatok súlyosbodására is irányulnak. Elérték-e vajon céljukat mindezek az akadályok és megkülönböztetések, amelyeket a nemzetközi kereskedelem fejlődésének útjába helyeztek? Valamennyien tudjuk, hogy a Szovjetunióval, Kínával és a népi demokratikus országokkal szemben alkalmazott mindezen megkülönböztető intézkedések egyáltalán nem akadályozták meg ezekben az államokban a gazdasági fellendülést, hanem a második világháború kialakulása és az említett országok gazdasági kapcsolatainak jelentős megszüntetéséhez vezettek. Helyükre megönk maguk, mire vezethet a nemzetközi kereskedelem terén a tilalmak és megkülönböztetések politikájának továbbfolytatása, főleg a jelenlegi körülmények között, amikor senki sem tagadhatja, hogy bizonyos országok gazdaságában nehézségek állnak fenn.

Az öt nagyhatalom képviselőinek értekezlete pozitív szerepet tölthet be a nemzetközi kereskedelmi fejlődés normális körülményeinek létrehozása szempontjából is, anélkül kétségtelenül számos ország érdekelve van. Magától értetődik, hogy az öt nagyhatalom értekezlete csak akkor jöhet létre, ha megvan az alapvető feltétel, hogy mind az öt nagyhatalom ténylegesen kimutassa a nemzetközi feszültség csökkentésére irányuló törekvést.

A szovjet küldöttség reméli szeretné, hogy ebben a kérdésben megállapodás jöjjön létre a berlini értekezleten.

Az öt nagyhatalom külügyminiszterei értekezletének összehívásán és a német kérdésen kívül célszerű lenne, ha a jelen értekezleten az osztrák kérdés is megvitatásra kerülne.

Az európai béke megszüntetésének érdekében és az osztrák nép nemzeti jogai biztosításának szükségessége megkívánja a szabad független Ausztria minél sürgősebb helyreállítását és az osztrák kérdés rendezését.

A szovjet kormány úgy véli, hogy ezt a kérdést a négy nagyhatalom között fennálló megállapodások értelmében kell rendezni. A kérdés megvizsgálásánál abból kell kiindulni, hogy annak rendezése hozzájáruljon az európai népek biztonságának és Ausztria függetlenségének biztosításához, valamint ahhoz, hogy Ausztria ne lehessen újból eszköz az agresszív erők kezében és főleg a német militarizmus eszköze.

Az eddig elhangzottak lehetővé teszik számomra, hogy a következő javaslatot tegyem a berlini értekezlet napirendjére vonatkozólag:

1. A nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség csökkentésére irányuló intézkedésekről és Franciaország, Anglia, az USA, a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság külügyminiszterei értekezletének összehívásáról.

2. A német kérdés és az európai biztonság biztosításának feladatai.

3. Az Ausztriával kötendő államszerződésről.

Egy ilyen napirend elfogadásával meg lenne a lehetőségünk, hogy figyelmünket azokra a kérdésekre összpontosítsuk, amelyek jelenleg a legidősebbek és a leglényegesebbek.

Előttöm Bidault ur — Franciaország nevében — és Eden ur — Anglia nevében — tettem itt nyilatkozatokat. Nagy figyelemmel hallgattam ezeket a nyilatkozatokat.

Mind Bidault ur, majd pedig Eden ur, előttük pedig, megnyitott beszédében az USA külügyminisztere, Dulles ur, kifejezték reményüket, hogy a jelen értekezlet pozitív eredményre fog vezetni. Mint a Szovjetunió képviselője teljesen készen nyilatkozom arra, hogy Bidault, Eden és Dulles urakkal együtt olyan eredmények elérésére törekedjünk ezen az értekezleten, amelyek biztosítsák az európai népek biztonságát és ugyanakkor hozzájáruljanak a világ békéjének megszüntetéséhez.

Lidia Szaveljeva kezdeményezése nyomán

A kezdeményezés bevezetése

1953 december 4-én délután huszan gyűltek össze a „Vörös Trió” gyár konfekció osztályának szabásműhelyében. Megjelent a konfekció osztály IMSz brigádjának 12 tagja — élükön felelőstükkel: Lezeu Maria elvtársnővel, a pártalapszervezet és az üzemi bizottság küldöttjei, a gyár IMSz bizottságának titkára és az üzemosztály adminisztratív-technikai vezetője. Fontos kérdést tárgyaltak: miként javíthatja meg az IMSz brigád az általa gyártott női és férfi kötött felsőruházati minőségét.

A brigád tagjai már tudták, hogy miről lesz szó, hiszen az IMSz bizottság titkára pár nap előtt beszélt velük a minőség kérdéséről. A brigád néhány tagja úgy gondolta, hogy eddigi eredményeik is megfelelőek, hiszen naponta mindössze négy-öt hibás munkadarabot készítenek. A tagok többsége azonban azon a véleményen volt, hogy ezt a számot is csökkenteni lehet, csak a megfelelő módszert kell megtalálni.

A gyűlésen a brigád tagjai figyelemmel hallgatták meg Zoica Traian elvtársat, az IMSz bizottság titkárát, aki ismertette a brigád eredményeit és utalt a minőség terén megmutatkozó hiányosságokra. Érdeklődésük még csak fokozódott, amikor a titkár arról kezdett beszélni, hogy Lidia Szaveljeva, a moszkvai „Párisi Kommun” elnevezésű gyár komsszovistájának kezdeményezése nagymértékben elősegíti a minőség megjavításáért folyó harcot.

— Lidia Szaveljeva kezdeményezését — mondotta — hazánkban már több kezdeményezést minden olyan munkahelyen alkalmazni lehet, ahol szalagrendszerben dolgoznak, tehát nálunk a konfekció-osztályon is.

Ezután rámutatott: a kezdeményezés lényege, hogy a dolgozók egymás munkáját ellenőrzik és ha hibát találnak, azonnal visszaadják a munkadarabokat. Ezzel elkerülhető, hogy kis hibáért teljesen kész munkadarabot kelljen felbontani és újra készíteni.

— Gondoljátok csak el, mennyi fölöslegesen elpazarolt munkaidőt és anyagot takarít-

hatunk így meg egy hónap alatt, — fejezte be mondanivalóját az IMSz bizottság titkára.

A brigád tagjai felismerték a kezdeményezés értékét és a gyűlésen elhatározták, hogy a következő napon — december 5-én — megkezdik annak alkalmazását.

Az első eredmények

December 5-én jókedvvel fogtak munkához a brigád tagjai. A varrógépek is mintha vidámabban berregtek volna. A nap folyamán itt is, ott is elhangzott egy-egy bírálat. A brigádtagok figyelemztették egymást: dolgozz gondosabban, légy figyelmesebb a munkáidat.

Jókedvűen végezték munkájukat az egész hónap folyamán. Az eredmények hamarosan meg is mutatkoztak. A brigád átlagban már csak 2-3 hibás munkadarabot készített, de voltak napok, amikor egyetlen munkadarabot sem kaptak vissza a minőségi ellenőrtől.

Naponta többször is megtörtént, hogy a brigádtagok figyelemztették egymást és visszaadták a különböző munkaszakaszoknál hibásan készített munkadarabokat. Egy alkalommal például Braun György „összeállító”-nak adott vissza néhány munkadarabot Lezeu Maria, aki a szalagban közvetlen utána következett.

— Légy figyelmesebb Braun elvtárs, — mondotta és visszaadta a hiányosan összeállított nadrágokat. Braun György azonnal pótolta a hiányt és figyelmesebben kezdett dolgozni.

Egy másik alkalommal Apolzan Maria kapott vissza néhány munkadarabot, mert hibás volt a tűzés. Ő is azonnal kijavította a hibát és megköszönte figyelmét.

A „Vörös Trió” gyár konfekció osztálya IMSz brigádjának eredményei azt bizonyították, hogy Lidia Szaveljeva kezdeményezése sikerre vezet.

— Az eredmény nemcsak annyiból áll, hogy kevesebb hibás munkadarab készül — mondja Mladin Iuliana minőség ellenőr, s hangjából öröm csendül — hanem abból is, hogy amióta a brigád Lidia Szaveljeva kez-

deményezését alkalmazza, sokkal gondosabban folvik a munka, tehát általában is javult a kivitelezés minősége.

Több lendület az új esztendőben

A „Vörös Trió” gyár konfekció osztályának IMSz brigádja az új esztendőben is szép sikereket ért el Lidia Szaveljeva kezdeményezésének alkalmazásával. Ezt bizonyítják eredményeik. Most már csak ritkán történik meg, hogy az ellenőr 2-3 munkadarabot utasít vissza elkészítésük után. Mégis a lendület az utóbbi időben alábbhagyott és ez főleg a brigádfelügyelő — Lezeu Maria — hibája.

— Ugy látszik — mondja Zoica Traian elvtárs, az IMSz bizottság titkára — mintha Lezeu Maria elvtársnő elbizakodott volna. Nem tart rendszeresen brigádgyűléseket, a brigád munkaprogramját pedig késve készíti el. Ez nagy hiba, mert gyengíti a brigádfegyelmet.

Valóban, az utóbbi időben meglazult a fegyelm a brigádban. A brigád tagjai olykor késve érkeznek a munkahelyre. Ez pedig nem válik becsületükre.

Az új esztendő több odaadást, új lendületet követel a brigád tagjaitól. Eredményeik fokozásával arra kell ösztönözniük a konfekció osztály többi dolgozóját, hogy ők is alkalmazza Lidia Szaveljeva kezdeményezését. Ehhez azonban a gyár adminisztratív-technikai vezetésének is hozzá kell járulnia és elsősorban Eder László elvtársnak, aki a módszer-iroda felelőse. A helyzet ugyanis az, hogy Eder László elvtárs eddig még semmi támogatást sem nyújtott az IMSz-brigádnak Lidia Szaveljeva kezdeményezése alkalmazásában és elterjesztésében.

A „Vörös Trió” gyár konfekció osztályának IMSz-brigádja fokozza tehát munkalendületét, hogy a jövőben az üzemosztályon valamennyien kövessék Lidia Szaveljeva példáját és így egyre jobb minőségű ruházati cikkeket készítsenek a dolgozók számára.

Szabó János

Jó munkát végeznek a nagyszentmiklósi traktoristák

A nagyszentmiklósi GTÁ dolgozói lelkesedéssel fogadták az RMP Központi Vezetősége 1953 augusztus 19-20-iki bővített plenáris ülésének a dolgozók életszinválatának emelésére vonatkozó határozatát. A gépállomás dolgozói részéről számos kötelezettségvállalás hangzott el a termelékenység növelésére, az önköltségi ár csökkentésére, a tervfeladatok teljesítésére. E feladatokat gépállomásunk dolgozói valóra is váltották, amit bizonyít az őszi kampány sikeres teljesítése. A gépállomás dolgozói 1953 szeptember 7-én befejezték évi tervüket.

A gépállomás dolgozói nem elégedtek meg az elért sikerekkel. Munkájukban alkalmazták Ivan Bunyeev öragrafikus módszerét és így sikerült, hogy az őszi kampány során gépállomásunknál 23 sztahanovista és 36 éltraktorista dolgozó emelkedjen ki. Bogdan Gheorghe ifj. munkás sztahanovista évi tervét 455 százalékkal teljesítette, Turian Gheorghe ifj. munkás sztahanovista trak-

torista és Fofos Francisc tervelőirányzataikat 435 százalékkal teljesítették. Disics Slavko kommunista traktorista tervelőirányzatát 320 százalékkal teljesítette. Voichita Vasile sztahanovista brigádfelügyelő brigádja 257 százalékos tervteljesítést ért el. Ezek és hasonló eredmények hozzájárultak ahhoz, hogy a nagyszentmiklósi gépállomás 1953. évi tervét 164 százalékkal teljesítse. A szorgalmas traktoristák jó munkájukért megérdemelt javadalmazásban részesültek. Pártunk állandó gondoskodása révén és a minisztertanács 644. sz. határozata alapján, amely előírja a traktoristák mennyiségi és minőségi javadalmazását — Tóth András, Muntean Petru, Bogdan Gheorghe, Disics Slavko, Cozma Nicolae, Fofos Francisc és más sztahanovista traktoristák, havonta 1200—2000 lej és ezenkívül 300—600 kiló gabonát kaptak. Az új javadalmazási rendszer hozzájárul a nagyszentmiklósi gépállomás

dolgozói életszinválatának emeléséhez. A dolgozók most, a téli javítási munkálatok idején pártunk iránti hálájukat azzal fejezik ki, hogy jóminőségű javítási munkálatokat végeznek a traktorokon és ezáltal biztosítják, hogy a gépállomás összes gépei és mezőgazdasági szerszámai teljes üzemképességgel dolgozhassanak az 1954. évi mezőgazdasági kampányokban.

A közelmúltban megtartott sztahanovista traktoristák és brigádfelügyelők értekezletén, amelyet a tartományi IMSz bizottságnál szerveztek, — Bogdan Gheorghe IMSz-tag sztahanovista traktoristát, mint tartományi éltraktoristáját vörös zászlóval tüntették ki. Ugyanakkor Voichita Vasile, Disics Slavko és Bogdan Gheorghe traktoristákat sztahanovista érmmel tüntették ki.

Savici Ioan, levelező

Télen a kollektív gazdaságban

Az idő hideg és az emberek szapora lélekkel taposnak ösvényt a frissen esett hóban. Hangos gyermek kacagás veri fel az utcák csendjét s az iskola tanulói isdám hógyöngy-csata közepette vonulnak az iskolapülete felé. Öröm és vidámság tölti be a magyarpécskai dolgozó parasztok és gyermekeik szívét.

Néhány évvel ezelőtt Magyarpécskán, különösen télen, nem létezett munkalehetőség. A földnélküli és kevés földdel rendelkező dolgozó parasztok télen a városban keresnek megélhetést, de onnan is eredménytelenül tértek vissza községükbe, hogy ott a kulákoknál próbálják meg az utolsó lehetőségét.

— A felszabadulás előtti években a község-házaval szembeni télen hiányos ruházathoz, naphosszat ácsorogtunk. Munkáspiacnak neveztük ezt a helyet, amely számunkra csak további nyomort és kizsákmányolást jelentett.

Tóth András, miközben ezeket mondotta, ifjúság gyötrelmes éveire gondolt, majd így folytatta:

— A szegény parasztok gyermekei nem élveztek az élet édeszeit. Sokan, mint jómagam is, télen iskolába sem járhattunk, a megfelelő ruházat hiánya miatt. A tél és a hideg még jobban fokozta nyomorunkat. Évről-évre növekvő gondjeinket a háború és a munkaszolgálat még kibíratatlanabbá tette.

★

Mint felszabadult hazánk minden táján. Magyarpécskán is a régi új élet váltotta fel. Tóth András, aki annak idején a „mun-

kaspiacon” adta el munkaerőjét a pöffszekedő kulákoknak, ma a néplapács első tisztjét tölti be, becsülettel. Szabó István és Ordódi Mihály pedig, akik 1944 előtt szintén a kulákok kénye-kedvének voltak kitéve, most, a téli időszakban kosarat fonnak a kollektív gazdaságban, mások pedig a gép- és traktorállomáson, vagy a szövetkezetben tevékenykednek.

Az 1949-es év gyökeres változást hozott a dolgozó parasztság életében. Pártunk Központi Vezetősége 1949. március 3-5-iki plenáris ülésén új szakaszt, a mezőgazdaság szocialista átalakításának szakaszt nyitotta meg.

— Kollektív gazdaságba tömörültünk, s így leraktuk a szocialista mezőgazdaság alapjait — mondja Barta János. — Ma 283 család dolgozik a gazdaságban s ezenkívül mezőgazdasági társulás is létezik községünkben. Ezzel véget vetettünk az évtizedeken át tartó munkanélküliségnek és nyomornak.

Nem szünetel a munka

A magyarpécskai „Petőfi Sándor” kollektív gazdaság tagjai most is, mint a nyár folyamán, már a kora reggeli órákban munkahelyükön találhatók.

Nyáron a nagy mezei munkában megforgatódnak a ezekerek, a mezőgazdasági felszerelések, másrészt beérik a cirok és a kender, valamint a dohány is. Mindez téli

munkalehetőséget biztosít a kollektivisták számára. Több, mint száz kollektivistát a dohányt csomósza s ezek között Csillag Lajos, Gáspár István és mások szorgalmasan dolgoznak, hogy a dohányt mielőbb átadhassák az államnak.

A kollektív gazdaságban a mezőgazdasági növények termesztésén kívül nagy gondot fordítanak a gazdaság több irányú fejlesztésére. A kovácsműhelyben például Tóth István és Polonyi János elvtársak eddig már megjavítottak 30 szekeret, kiéleztettek 15 ekevasat. Ugyancsak a kovácsműhelyben készítenek két új szállító kocsit a „Coopmetál” szövetkezet részére, míg Gyüre István és Bakos Károly kollektivisták a bognár műhelyben a kocsikhoz szükséges faanyagot munkálják meg.

Az asztalosműhely dolgozói is fontos munkát végeznek. Szanda András, Bogár József és Szanda József asztalosok 120 négyzetméter melegágyhoz szükséges keretet és ablakot és ezenkívül a kollektivisták részére szobabútorokat készítenek. A kötélfőző műhelyben Zsigmond János löszerszámot és az aratáshoz szükséges kenderfonalat készíti. Ugyanígy dolgoznak a pécskai „Vasile Roila” kollektív gazdaság által megrendelt kötőfűzők, istrángok és nyaklők elkészítésén. A lovak részére szükséges hámokat Ruzeinszki András szíjgyártó javítja.

A kollektív gazdaság tagjai kosárfonással és ceprűkötéssel is foglalkoznak. Saját szükségleteikre 100 darab vesezőkosarat

Levelék a szerkesztőséghez

A jövőévi bőséges termésért

A zimándi „Bernáth Andor” kollektív gazdaságban télen sem szünetel a munka. A kollektivisták fokozott lendülettel készítik elő a tavaszi vetéshez szükséges szerszámokat. A mezőgazdasági gépeket már megjavították, s most pedig a trágyát hordják a tavaszi vetések alá, hogy bő termést biztosítsanak.

Szorgalmasan dolgoznak a kollektivisták férfiak, de a nők sem maradnak le a munkában. Többen közülük a dohányt csomósza, hogy mielőbb átadhassák az államnak. A kollektivisták nagy gondot fordítanak az állatok jó teleltetésére is. A közgyűlésen száz birka vásárlását határozták el, hogy ezzel is hozzájáruljanak az állattenyésztés fejlesztéséhez.

Juhász Erzsébet, levelező

Örömmel tanulunk

A kisiratosi „Szabó Árpád” kollektív gazdaság tagjai elhatározták, hogy az 1954. évben fokozott mértékben növelik a mezőgazdasági terményhozamát és ugyanakkor állatállományukat is fejlesztik. Ezért a rajoni néptanács mezőgazdasági osztályának irányításával mezőgazdasági szaktanfolyamot szerveztek a kollektív gazdaságban.

A tanfolyamon mintegy 36 kollektivistát vesz részt. A tanfolyam hallgatói megismerik a fejlett szovjet agrotechnikai módszereket, amelyeknek alkalmazása növeli a mezőgazdasági termények hozamát. Az előadásokat követő megbeszélések főcéljaként a gazdaságban észlelt hiányosságok és hibák felfedését és felszámolását tűzték ki a kollektivisták. A legutóbbi előadás a vetőmag biztosításának és előkészítésének szakszerű módszereit ismertette. Jelemezte a legidősebb kérdés, hogy a tanfolyam hallgatói elhatározták, hogy gyakorlati próbákat végeznek a vetőmag tisztítása és csíráképeségének megállapítása terén. Ugyancsak elhatározták, hogy az elsajátított módszerek alkalmazásával tavasszal megkezdik a rendszeres vetőmagtermesztést és fokozott figyelemmel szakszerűen végzik a vetőmag minőségi vizsgálatát és kezelését.

A tanfolyam hallgatóinak jelentős segítséget nyújt a gazdaság statisztikai terménykiállítás, ahol az érdeklődők a kollektív gazdaság megalakulásától kezdve, évről-évre megtalálhatják az egyes növényeknél alkalmazott munkálatok minőségi kimutatását, az elért terméseredményeket és más szakszerű adatokat.

A tanfolyam résztvevői rendszeresen megjelennek az előadásokon. A szeminárium alkalmával kitüntettek Juhász János, Szanda Antal, Lévai János, Szávai János, Geál József, Tóth János és Mayer József, akik nagy igyekezettel tanulnak, hogy a jövőben munkájuk még gyümölcsözőbbé váljék.

Bérczi Ferenc, levelező

fonnak, valamint az állami kereskedelem részére 1500 cirokceprűt készítenek. A kollektív gazdaság különböző műhelyei nagy megalkarításokat érnek el. A kollektivisták részére pedig munkalehetőséget és nagyszerű jövődelmet biztosítanak.

Az állatok gondozása

A magyarpécskai kollektív gazdaság állatállománya nagy figyelemmel igényel a téli időszakban. Az állatok nevelése és gondozása több, mint száz kollektivistát foglalkoztat. Barta János kollektivistát a csikókért gondozza, míg Takács Sándor és Kalona Mihály a sertések körül foglalkozkodnak. Gondos és lelkiismeretes munkájukat az állatok iránti szeretet jellemzi.

A kollektivisták a téli hónapokat a mindennapi munka mellett a tanulásra is felhasználják.

— Szükségünk van a tanulásra — mondotta Halasi András, a kollektív gazdaság elnöke. — Eddig is tanultunk dolgozunk és ezután még többet akarunk tudni, hogy gazdaságunkat még virágzóbbá, tagjaink életét pedig még boldogabbá tehesük.

Ugyanezt mondják a kollektivisták is, mint például Tóth Ferenc, Polonyi Zoltán, Rafika András és mások, akik sokan mások, akik örömmel tanulnak a kollektív gazdaságban szervezett mezőgazdasági szaktanfolyamokon.

Igy telnek a téli napok Magyarpécskán, a kollektív gazdaságban. A tagoknak, a régen kizsákmányolt dolgozó parasztoknak ma már nem kell naphosszat munkát keresniük, mert számukra a munka és a boldog gondtalan életet a közös gazdaság biztosítja.

Gáspár József

Párisi egyetemi tanárok száztalú csoportjának felhívása a francia néphez

PARIS. (Agerpres.) A „l'Humanité” című párisi egyetemi tanárok egy száztalú csoportjának a francia néphez intézett felhívását közli. A felhívásban felszólítják az egész francia népet: harcoljon minden erejével az ellen, hogy a nemzetgyűlés ratifikálja a bonni és párisi katonai egyezményeket.

„Most két éve, — hangzik többek között a felhívás, — a francia kormány egyezményt írt alá, amely az „európai védelmi közösség” fedőnevet viselő, lényegében pedig katonai szövetség. Ez az egyezmény, amely a közeljövőben a parlament elé bocsátanak elfogadás céljából, lehetővé teszi a revanesszellemi Nyugat-Németország újrafelfegyverzését. Az egyezmény nyitán felbátorítja a volt nemzeti szocialista vezetőket, hogy a legmagasabb vezetési helyet foglalkoztassák el és hogy a Wehrmacht újraelélesztése céljából egész sor provokációt kövessenek el.

A Párisban aláírt egyezményben Franciaország vezetői nemzeti hadseregünket ide-

gen tisztelt parancsnoksága alá rendelik, ilyen körülmények között Franciaország honvédelme teljesen megszűnik. Ugyanakkor az Amerikai Egyesült Államok és Anglia továbbra is érintetlenül megőrzik katonai erejüket, Nyugat-Németország pedig hatalmas hadsereg felett rendelkezik.

Az „európai védelmi közösség” lehetővé teszi, hogy egyes idegen hadosztályok francia területen tartózkodjanak. E hadosztályok túlnyomó többsége német lenne s parancsnokai intéznék az illető területek lakosságának jogszolgáltatását. Ez a tény a francia alkotmány legelmeibb elveit sérti meg, mert a köztársasági elnököt és a parlamentet az amerikai parancsnokság és a német tisztek alá rendelik.

Európa békéje megteremtésének útja, amelyen valamennyi francia is halad, — hangzik a továbbiakban a felhívás, — nem Nyugat-Németország újrafelfegyverzésén keresztül vezet. Ellenkezőleg, az „európai védelmi közösség” egyezménye visszautasítása, valamint a fegyverkezés általános csökken-

tése és a fegyveres erők szigorú ellenőrzése valamennyi országban az alapfeltetele minden békére törekvésnek.

A francia egyetem a francia nép legszenvedőbb célkitűzéseinek hordozója és egyszerű hivatása, hogy megmutassa a francia népnek, milyen szerepet kell betöltenie a világban. Az egyetem célja, hogy élenjárjon a világ békéje veszélyeztetőinek, demokratikus szabadságunk és kultúránk veszélyeztetőinek leleplezésében. Ezért felszólítjuk a francia nemzetet, csatlakozzék tiltakozásunkhoz és emlékeztesse képviselőit: egyedül nem határozhatnak Franciaország sorsa felett és hogy a francia nép ura akar maradni saját sorsának.

A felhívást többek között Louis Barrabé, a Sorbonne tanára, René Capitant, a párisi Jogtudományi Kar tanára, volt közoktatásiügyi miniszter, Marcel Cohen, a párisi főiskola igazgatója, Frederic Joliot-Curie, Bernard Lavigne, a párisi Jogtudományi Kar tanára, Georges Lefebvre, a Sorbonne tanára és mások írták alá.

A Német Szociáldemokrata Párt és a Németországi Kommunista Párt akcióegységéért

BERLIN. (Agerpres.) Lapjelentések szerint a hannoveri szociáldemokrata aktivisták egy csoportja nyílt levelet tett közzé, amelyben kinyilvánítja a Német Szociáldemokrata Párt akcióegységét a Németországi Kommunista Párttal.

A nyílt levélben rámutatnak, hogy az akcióegység a németországi munkások osztály erejét fokozza Adenauer háborús politikájával szemben és a berlini értekezlet sikere érdekében.

A nyílt levél elítéli a Német Szociáldemokrata Párt jobboldali vezetőinek áruló politikáját.

Mozik műsor

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Január 31-ig. A rakoncátlan gyermekek. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Február 2-ig. A revizor. Előadások: 3, 6 és 9 órákor. Február 2 és 12 között vetítik a „Ifjú szívvel” című új színes Latabár-filmét. Jegyértékelés naponta 2 órától kezdve.

„HERBAK JANOS” mozi: Január 31-ig. Szerelmi bájlal. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Január 31-ig. A hétéfű sárkány. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„UJ IDŐK” mozi: Január 29-én: 1-es számú román híradó. 61-es számú szovjet híradó. Egy szovjet hajóegység baráti látogatása Constanta kikötőben. A fák és a szél meséje (színes rajzfilm). A tuberkulózis gyógyítható. Előadások 3 órától folytatatosan.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Miklóska!): Január 29-én: A csodamalom. — Kastanka. — Bufticsei riport. — A sportszerető medvécske. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órákor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáji): Január 29-én: A mi falunkban. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi (Mosóczi-telep): Február 1-ig: Maximka. Előadások: hétköznap: este 7 órákor és vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

(Valamennyi moziban kéri a közönség pontos megjelölését mert a helyeket csak így tudják biztosítani.)

—O—

AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA: Szombaton, január 30-án, este 8 órákor: A veszett bárány.

A Német Demokratikus Köztársaság állambiztonsági szervének közleménye

BERLIN. (Agerpres.) — A „Neues Deutschland” című lap közölte, hogy a Német Demokratikus Köztársaság állambiztonsági szervei írásos bizonyítékokat adtak át az ADN hírgyűjtőnek a Gehlen-féle nyugatnémetországi kémiszervezet újabb cselekvéseiről. Az okmányokból kitűnik, hogy a kémiszervezet és ügynökei, akik az amerikai katonai parancsára felforgató tevékenységet fejtenek ki, ezekben a napokban több provokációt terveztek a külügyminiszterek berlini értekezletének aláaknázására.

A Német Demokratikus Köztársaság szervei, amelyek leleplezték ezeket a cselekvéseket, újabb bizonyítékok birtokában vannak arról, hogy az amerikai kémiszolgálat, a nyugatberlini rendőrség és Gehlen kémiszervezete összejárászik egymással. A közlemény rámutat arra, hogy a Német Demo-

kratikus Köztársaság szerveinek a kémügynökök ellen fogantatott intézkedései nagy nyugtalanságot váltott ki a kémközpontban.

A „Neues Deutschland” című lap közli továbbá Emil Bahr kémügynök nyilatkozatát is, amelyet a többi okmánnyal együtt az NDK biztonsági szervei elé terjesztett. Bahr nyilatkozatában közli, hogy 1954 január 18-ig Gehlen volt fasiszta tábornok kémiszervezetében a 6080. számú alosztály helyettes főnöke volt. Ez az alosztály legfőképpen katonai és gazdasági kémkedéssel foglalkozott, szabotázs és diverziós akciókat tervezett egy újabb háború előkészítésére. Bahr nyilatkozatában rámutat arra, hogy mindezeket az akciókat az amerikai kémiszolgálat parancsára és az Adenauer kormány beegyezésével és támogatásával hajtották végre.

A 6080. számú alosztály vezetője Hans-Georg Scharlau, volt ügynök, „Refeld” álnéven működik.

Bahr hallotta az alosztály vezetőjétől, hogy Gehlen kémei a francia kémiszolgálatból is kaptak értesítéseket. A 6080. számú alosztály központja a Majna melletti Frankfurtnál van, ennek vezetője egy „Kox” nevű ember.

Bahr nyilatkozatában hangsúlyozza: a Gehlen szervezett ügynökeinek nagy részét letartóztatták; így akarják elkerülni, hogy ez a szervezet az amerikai kémiszolgálat részévé váljon. A szervezet vezetői parancsot adtak Bahrnak, ne tartson fenn összeköttetést az amerikai kémiszolgálat tisztjeivel, hanem lépjen közvetlen kapcsolatba a nyugatberlini rendőrséggel.

A Dél-Koreába hurcolt hadifoglyok helyzete

SZOUL. (Agerpres.) — A Reuter hírgyűjtő szövi tudósítójának jelentése szerint, mielőtt az északkoreai hadifoglyokat erőszakkal besorozzák a liszinmanista hadseregbe, felülvizsgálatnak vetik őket alá. A liszinmanista hadsereg kémiszolgálatára már meg is kezdte a Pohangból és Kunszamból elhurcolt északkoreai hadifoglyok felülvizsgálatát. Ki akarják válogatni azokat a hadifoglyokat, akikről azt gyanítják, hogy hazafelépítésüket akarták volna kérni.

A tudósító a továbbiakban leírja, hogy a foglyokat „élképző táborokba” zárják, ahol bizonyos elméleti tanfolyamokat végezhetnek velük és azután besorozzák őket a liszinmanista hadseregbe.

A velük szemben alkalmazott terror ellenére az északkoreai hadifoglyok kemény ellenállást fejtenek ki a felülvizsgáló bizottságokban és követelik szabadlábrahelyezésüket. Az egyik liszinmanista tiszt, aki

az északkoreai hadifoglyok felülvizsgáló bizottságait vezeti, kijelentette: „Azoknak a hadifoglyoknak a száma, akik be akarnak lépni a hadseregbe, kisebb, mint vártuk.”

A tudósítás szerint a délkoreai kormány az északkoreai hadifoglyok helyzetéről kiadott közleményében rámutat: „Ha a koreai hadifoglyok szabadlábra kerülnek, nehézségbe fog ütközni, hogy ezen a télen munkát és hajlékot találjanak.”

Ki kormányoz Bonnban?

Írta: P. NAUMOV

ton, az A. E. G. konzern vezetője, Sperrath és Ernst bankár (a két utóbbi Nyugat-Berlinben fejt ki tevékenységét) és mások.

A fenti személyek, akik közül a legtöbb a hitleri háborús gazdaság „führere” volt és akik a háború után a háborús bűnösök listáján szerepeltek, ma magas állások betöltésével köztudottan a bonni államot vezetik. Így például Henle, aki Adenauer pártjában a Bundestag frakciójának egyik vezetője, az acélkeréssel foglalkozó kormánybizottság elnöke és a „Schuman-terv” bizottság tagja. Abs Nyugat-Németországban az „Ujjáépítési Hitelbankot” vezeti és Londonban a német tartozásokkal kapcsolatban megtartott értekezleten a bonni kormány képviselője volt. Pierdmenges a Bundestag képviselője és nagy befolyása van Adenauer kabinetjében.

A régi monopolista csoport a választások első napjai óta a fasiszta rendszer visszaállításán dolgozik Nyugat-Németországban.

A bonni kormány megalakulása után 1949-ben megkezdődött a nagy hitlerista előkelőségek hatalomrajutása. Adenauer kancellárjában a kérdéskörrel Globecke, a hitleri külügyminisztériumban a „faji kérdések” volt felelős referense foglalkozik. A bonni elnök kancellárjában főnökeként Klaubert, Ribbentrop volt társát nevezték ki. Ennek a minisztériumnak az államtitkari állását von Lex tölti be; aki 1933-ban Hitler uralomra kerülésére szavazott és aki magas hivatalát töltött be a fasiszta idején. A származásügyi minisztériumban dolgozik Kreipe ezredes, Göring vezérkarának volt főnöke, akit arra szólítottak fel, hogy „sektesse le az új repülőhad alapjait”. A bonni gazdasági minisztériumban az államtitkari állást Westrick, a hitlerista háborús gazdaság egyik „führere” foglalja el, aki Göring különleges megbízottja volt a háborús ipar kérdéseiben. Különösen jellemző az Adenauer külügyminisztériuma kádereinek képe. Ebben a minisztériumban a vezetőállások 85 százalékát a hitlerista párt volt tagjai, különösen Ribbentrop diplomatái foglalják el. Blankenhorn, Adenauer közeli munkatársai-

nak egyike a fasiszta párt tagja volt és a berni hitleri követéségen teljesített szolgálatot. Schwartzmann, a miniszter tanácsosa még 1933-ban lépett be a hitlerista pártba, Eltzdorf tanácsos az S. A. Obersturmbahnführere volt. Hasonló Adenauer sok más diplomatájának az életrajza is.

A bonni igazságszolgáltatásban fasiszták vannak. Itt fejt ki tevékenységét Manfred Röder hitlerista tábornok is. Ennek a hóhérnak a letiltásmentet egyebek között annak a 70 német antifasisztának a halála is terheli, akiknek a halálát ítéletét személyesen írta alá.

Az úgynevezett „alkotmányos törvény-szék”, amit a bonni államban az igazság legfőbb felülvizsgálására létesítettek, hasonlóan menekülőhelyre számos hitleristának. Például Röddiger, az „alkotmányos törvény-szék” tagja Ribbentrop minisztériumában az igazságügyi osztály vezetője volt. Göbbelsnek majdnem minden életbenmaradt firkasza ma saját sajtóorgánusokat ad ki, vagy külföldi újságok és a rádiók szerkesztője. Például a „Deutsche Allgemeine Zeitung”-nak, a német monopoliumok szervek főszerkesztője. Wilex, a Heidelbergben megjelenő „Deutsche Kommentare” című hetilapot szerkeszti, Dietrich Otto, Göbbels volt minisztériumának államtitkára a „Mittelung” című tájékoztatói közlönyt szerkeszti.

Nyugat-Németországban militarista fasiszta folyóiratok tizezt szerkesztik, ilyenek a „Nation Europa”, a „Geopolitik”, a „Verwissenschaftliche Rundschau”. Újra felülvizsgálják Hitler „írói” — Jungert, Grimme, Dwinger, Günther — faji „teoretikus” és mások, akik évekig mérgezték a németeket lelkét az embergyűlölet mérgével. Ma az a hivatásuk, hogy „ideológiai” szempontból előkészítsék a nyugatnémetországi ifjúságot az új agresszióra.

A könyv szerzője idézi Martin Ringsleynek, a „New Statesman and Nation” című hetilap szerkesztőjének szavait, aki egy 1951-ben Nyugat-Németországban tett út-

A militarizmus és fasizmus újraelélesztése Nyugat-Németországban napról-napra növekszik az európai népek széles rétegeinek nyugtalanságát. Rendkívül nyugtalanok az összes becsületes németek is, akiknek az emlékeztetőben a bonni állam cselekedetei a hitleri zsarnokság rémtetteit idézik fel. A német nép legérdemesebb képviselői, akiknek drága hazájuk sorsa, azon igyekeznek, hogy a népet idejében előkészítsék az őket fenyegető új veszélyre. A „Congress-Verlag” nevű berlini kiadó nemrég adta ki az „Adenauer kormányprogramja a fasizmus és a háború” című könyvet, amelynek szerzője Karl Radatz német haladó újságíró.

A könyv olyan tényeket és adatokat tartalmaz, amelyek bizonyítják, hogy Nyugat-Németországban újraelélesztik a fasizmust. Ezek a tények és adatok letagadhatatlanul igazolják, hogy Nyugat-Németországban a német militarizmusnak ugyanazok az erői élődtek újra, amelyek 20 évvel ezelőtt Németországra ráerőszakolták a fasizmust és amelyek Európát népeit egyetlen nemzedék erejében kétszer vitték véres háborúba.

Hitler idején az államhatalom a monopolisták kezében volt. Ezt a tényt is bizonyítja, hogy a nagy konzernek és bankok vezetői egyben a háborús ipar vezetői, a Reich felfegyverzési tanácsának vezetői, a monopolista töké központi szervezeteinek vezetői voltak, ami lehetővé tette számukra, hogy meghatározzák a hitleri kormány bel- és külpolitikáját. A militarista monopolistáknak ezt a végzetes befolyását a bonni államhatalom a német militarizmus újraelélesztése keretében helyreállította.

A könyvben felsorolt tények bizonyítják, hogy a hadipari csoportnak azok a tagjai, akik a hitleri államot irányították, ma a bonni parlament, a kormány és sok nyugatnémetországi párt kulcspozícióit foglalják el. Ehhez a csoporthoz csak 20–30 személy tartozik. A legaktívabbak közülük a Kloockner konzern vezetője, Dinkelbach, az „Acéltröszt” volt igazgatója, Rallen, a Thyssen és Hess konzern képviselője, Zangen, a Mannesmann konzern vezetője és a Német Bankot felülvizsgáló tanács tagja, Resch, a Hamel konzern vezetője, Pierdmenges kölni bankár, Abs, bankár és fegyvergyáros, a „színesfémek királya” — Mer-

zárás után ezt írta: „Hat évvel a háború befejezése után a nyugati szövetségesek újraelélesztették Hitler és Göbbels szövegeit. A háborús bűnösök újra hősök lettek...”

Nyugat-Németországban fasiszta pártok és szervezetek tízei fejtik ki nyíltan tevékenységüket, míg az úgynevezett „demokratikus” pártokat, amelyekből a bonni kormánykolláció áll, Hitler és Göring volt kedvelt emberei alkotják. A már említett Henle, Resch, Zangen és Pierdmenges képezik az „agytrösztöt” Adenauer pártjában — a keresztény demokráta szövetséget. A bonni kormányban a tagok száma szerint második pártja, az úgynevezett „Szabad demokráta párt” ma Middelhaue csoportjának kezében van, amely a fasizmust és a rablóháborúkat hirdeti.

A bonni koalíció harmadik pártja — a Deutsche Partei — a könyv szerzője szerint „volt náci tisztviselők és profasiszta erők gyűlékezése”.

A szerző azt írja, hogy a „bonni koalíciós pártok és a kormányban nem képviselt szélső szárny újfasiszta pártjai között csak az a különbség, hogy az előbbieket jellemezték elrejtése érdekében a „demokráciáról” és „szabadságról” hirdetett szövegeik mögé igyekeznek elrejtetni az újfasiszta politikát, míg utóbbiak nyíltan hirdetik a régi náci ideológiát.”

A szeptemberi választások után a bonni kormánykörök militarista-fasiszta klíkije jelentékenyen megerősödött.

Ime néhány jelenlegi bonni miniszter jellemző életrajza: Schröder belügyminiszter a Klöckner konzern bízalmi embere, Hitler idejében az S. A. parancsnoka és Schacht bankár jogi tanácsosa volt. A menekült ügyek minisztere, Oberländer 1933-ban már a hitlerista párt tagja volt és azután az S. A. hauptsturmführeri rangját töltötte be. Storch munkaügyi miniszter szintén kijelentette, hogy: „Mikor szemrehányásokat tesznek nekem, hogy újfasiszta eszméket terjeszték, én egyáltalán nem szégyenlőm ezt. Egy induló felharsanásakor erősebben ver a szívem!”

Ilyen alapokra helyezték a bonni „demokráciát”, amelyet az „Atlanti tömb” politikai egész Németországra ki akarnak terjeszteni.